

[Justitsministeren.]

Den anden ting, jeg vil pege på, er dette, at der er store vanskeligheder forbundet med efterforskningen af disse forhold. Når politiet ingen anmeldelser får, som kan give grundlag for konkrete sigtelser, må politiet på anden måde søge at konstatere, at ulovligt spil finder sted, men mulighederne for en systematisk efterforskning og effektiv kontrol er i virkeligheden stærkt begrænsede.

Selvom denne politiopgave er vanskelig, tvivler jeg ikke om, at en energisk politimæssig indsats overfor uvæsenet har en væsentlig præventiv betydning. Men opgaven kan ikke løses af politiet alene. Det er netop konkrete oplysninger, politiet har brug for. Det ærede medlem nævnte jo nu i sin tale personer uden at navngive dem. Der står man altså ikke overfor en konkret anmeldelse, som kan give anledning til en undersøgelse.

Selvom der stadig forekommer ulovligt spil ved brunkulslejerne, er der næppe tvivl om, at udviklingen er gået i en gunstig retning i det sidste par år. En del af det hasardspil, som drives der, er sikkert ikke ulovligt, hvor ulykkelige følgerne end kan være for dem, der deltager i spillet, eller for deres pårørende.

Om straffen for hasardspil vil jeg oplyse, at den, der søger erhverv ved hasard, kan straffes med bøde, hæfte eller fængsel i indtil 1 år, og at den, som foranstalter eller yder husrum til hasard på offentligt sted, kan straffes med bøde eller hæfte i indtil 3 måneder, i gentagelsestilfælde højere grad af hæfte eller fængsel i indtil 6 måneder. Kun overfor den, der direkte deltager i hasard på offentligt sted, er der mulighed for bødestraf. Det er måske særlig på dette punkt, at der kunne rejses spørgsmål om en strafskærpelse af præventive grunde, men jeg vil alligevel mene, at når man har kunnet klare sig med bødestraf i de perioder, hvor spillet har floreret meget stærkere end nu, skal der meget væsentlige grunde til for at gå til en strafskærpelse. Jeg vil dog gerne tilføje, at jeg ikke ved denne lejlighed kan tage endelig stilling til spørgsmålet om strafskærpelse, idet jeg ønsker at kende anklagemyndighedens syn og at kende en del af de sager, der har foreligget i praksis, inden jeg tager endelig stilling.

Holger Eriksen: Jeg takker den højtærede minister for tilsagnet om i hvert fald at ville undersøge, om der var anledning til at foretage en skærpelse af straffeloven. Jeg vil dog gerne anføre, at selve den omstændighed, at spillet er aftaget som følge af, at der er færre mennesker, er i og for sig ikke noget udtryk for, at der ikke er lige så god grund til at gribe ind nu som tidligere. Jeg kan oplyse, at jeg er i besiddelse af et brev, hvori en mand skriver, at han for år tilbage arbejdede i Søby, men at han ikke kunne holde sig fra „sekseren“ og måtte forlade stedet, da han var kommet i bundløs gæld. Konen fik så godt som ingen penge. Han flyttede væk, men kom tilbage igen for et par uger siden i begyndelsen af november og begyndte at arbejde. Han skriver, at han fandt ikke forholdene meget anderledes, idet spillet stadig florerede.

Det gælder derfor ikke meget, at man fra politiets side siger, at man ingen anmeldelser får. Det er vel i og for sig ikke nødvendigt, at noget sådant skal foreligge, for at man giver sig til at undersøge den slags nærmere. At man foretager en tilfældig afhøring hos mennesker, der måske ikke er altfor tilbøjelige til at give oplysninger, og man så kommer til det resultat, at der ikke er noget spil, ja, det minder i høj grad om den vandelsattest, sognefogeden skulle udstede for lærerinden, og som lød: Med hensyn til sædelighed, så finder noget sådant aldeles ikke sted. Det er ikke noget som helst bevis. Så længe en tilfældig journalist kan komme og deltage i spillet uden nogen som helst vanskeligheder, mener jeg, at politiet har forsømt sin opgave.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil blot gentage overfor det ærede medlem, at sagen jo ikke er skrinlagt, at vi fortsætter undersøgelserne, og at endelig standpunkttagen med hensyn til muligheden af en strafskærpelse vil afhænge af det skøn, anklagemyndigheden anlægger, og det erfaringsmateriale, der hentes i de allerede oplyste sager.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kirsten Gloerfelt-Tarp* til justitsministeren.

Hvad har justitsministeren foretaget sig, eller hvad agter justitsministeren at